

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Ostanek

ML

10.

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din
Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejajo. Cena ednoga kvadratnega centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravništvo „NOVIN“.

Govor nar. poslanca, g. Jožefa Klekl, na 32. seji narodne skupščine februarja 16.

Gospodje narodni poslanci! Interpelacija g. poslanca Dušana Dimitrijeviča mi davle povod, da odgrnem zagrinjalo, za šterim se skriva uprava šum v Sloveniji posebno pa na našoj severnoj meji v Prekmurji.

Tretji oddelek naše ustave: „socialno—ekonomske odredbe“ predpiše, da se mora državno gospodarstvo upravljati v splošni hasek državljanov. Ne upravlja se pa tak, če se zanemarjajo interesi maloga človeka, če se malomi človeki godijo krivice, kajti mali človek tvori jedro države, ne samo zato, ar je po številu najmočnejši, nego zato, ar je najbolje potreben.

Jaz moram konstatirati, da se tomi malomi človeki v Prekmurji večkrat ne da iz šum nikaj drugoga kak samo tema (kmica.) Šume v Prekmurji so razvrščene etak. Knez Eszterházy ma v D. Lendavi i okolici 6907 katastralnih oralov, grof Szapáry v M. Soboti i okolici 1957 oralov, grofica Marija Zichy v Beltincih i okolici 2157 oralov. Ostalih 9 veleposestnikov ma samo menjše količine.

Naše prebivalstvo posebno ono v D. Prekmurji nema svojih šum i je navezano na državne ali pod državnim nadzorstvom stoječe šume. To je bilo že pred prevratom, zdaj je pa ešče bole, ar smo po razmejitvi zgubili vnogo šum i ar se je pri nas v Dol. Lendavi i v Murskoj Soboti nastanilo vojaštvo, ar se je povnožilo število žandarmerije i uradništva, ki drva samo rabi, ne da bi ministrstvo preskrbelo, da bi se za te nabavila drva od inam.

Mi, pravim, trpimo na pomenjkanji drv. To je naša odprta, krvaveča rana i ministrstvo, ne da bi to rano celilo, nego jo še povečava i vsikdar globše seka. Slaba centralna šumska uprava ne samo da neprilike dela siromakom i zapostavlja sirote, nego tudi pobija državno miseo s tem na našoj severnoj meji i celo ovira šolstvo i kulturo.

Dokeč smo meli pokrajinsko upravo, nam je ona nakazavala drva i so bar šole i uradi dobili pravočasno i v zadostnoj vnožini drva. N.pr. tvrdka „Hirschler és Ujlaki“ je kúpila od kneza Eszterházyja drva, ali pokrajinska uprava nej dala izvoznoga dovoljenja, dokeč neso bili z drvami preskrbljeni uradi, šole i sirote. A zdaj, ka je vse centralizirano i pokrajinska uprava nema več moči, se je ta tvrdka prekrstila z jugoslavanskim krstom, postala je „Proizvodnja drv“ itd. poiskala si je neke zveze i ne samo da je dobila dovoljenje za izvoz, že posekanoga lesa iz tistih krajov, kde se šole zapirajo zavolo pomanjkanja kúriva, nego je dobila ešče koncesijo, da i v drugih krajih seka les

i ga izvažá. Meščanska šola v Dol. Lendavi je bila to zimo dugši čas zaprta zavolo pomanjkanja kúriva. Šolska deca v občini Kobilje, na našoj najsevernejšoj meji je morala nositi v šolo drva, da se je moglo vršiti včenje. (Klici na desnici: Čujmo, čujmo!) V ednoj roki slovensko knjigo, da postane dober jugoslovanski državljan, v drugoj je pa držalo dete znak mačehovske ljubezni državne šumske uprave do toga dobrega ljudstva, poleno, (prekol) ar je nej preskrbela pravočasno, da bi mogle naše šole dobiti zadostno vnožino drv. Ka si je siromak s krčnjom i trebljenjem spravo vkúp za največše domače potrebe, to so mogla deca znositi v šole, da se je mogo vršiti šolski pouk. I zakaj? Samo zato, ar se naše šole neso pravočasno preskrbele z drvimi.

Naj omenim samo to. Lansko jesen smo prosili, da bi se nam nakazala potrebna drva. Toda nakazala so se nam komaj zdaj v februaru. (Klici na desnici: Čujmo! čujmo! Ar šole neso mele drv, se včenje nej mogio vršiti ali pa se je vršilo samo površno, ne samo v omenjenih, nego i v vnožih drugih šolah. Posledica toga je bila, da je vzgoja otrok jako trpela. Druga posledica toga pa je bila, da je skoro polovica prebivalstva zbetežala na influenci samo zavolo toga, ar je nej dobilo pravočasno drv, da bi si moglo segreti svoja stanovanja. Jaz to dobro znam, ar sem sam zbetežao na influenci.

Pa ne samo, da se drva ne nakažejo pravočasno, nego se nam ne nakažejo tudi v zadostnoj vnožini. Pri nas je vnogo občin, šterih prebivalcov večina nema svojih šum. Zavolo toga sem stavo lansko leto na gospoda ministra šum i rudnikov upit, v šterom sam njemi naznana, da se je nakazalo pri nas na eno hišo n. pr. v Túrnišči komaj 1 m³ i zahtevao naj se ne dovoli izvoz, dokeč neso pokrite domače potrebščine. Pa odgovor je bilo nepovolen. Pa pitam, zakaj se tújoj tvrdki dovoljuje kda nemamo drv. Mi, ki plačujemo dače, žrtvujemo krv za državo, moramo zmrzavati, tújec pa izvažá naša drva. Ali ne bi mogla ta drva ostati doma? Prosim gospoda ministra, da upošteva žele i zahteve našega ljudstva i prepove vsaki izvoz, dokeč domače ljudstvo ne je preskrbljeno s potrebnim kúrivom.

Tudi te ugovor ne drži, da se izvažá samo tisto, ka mine potrebujemo, to je stavbeni les. Naj vam povem, da so naši ljudje kúpili po določenoj ceni stavbeni les, ga naklali v logi i ga zvozili do lepe ceste. A tú so ga pa mogli odkladati. Izvozili so ga tak brezplačno veleposestniki i šumskoj upravi do lepe ceste, ali ljudje itak neso dobili kúpljenoga stavbenoga lesa, kak so zahtevali nego tistoga, šteri njim nej bio za prošeni núc. (Jakob Vrečko: To je škandal!)

Pa to ešče nej zadosta. Naj omenim ešče edno veliko krivico, štera se godi

našemi ljudstvi i prosim gospoda ministra, da v tom pogledi pride na pomoč. Pri nas so šumska tla mokra. Zato ka dobivamo drva nakazana prekesno kak letos komaj mesca februarja, kda se začne sneg že otaplati i se začne zbirati voda v jamah, se vsaki keliko mogoče popašči, da spravi drva kemprle domo. Ali to morejo samo posestniki, ki majo svojo živino, ne morejo pa to včiniti sirote, štere nemajo svoje živine. Ar se ljudje tak paščijo i silijo z delom, se tudi dostokrat zgodi, da živino preženejo, da jim zavolo toga pogine, ali krave zmečejo, ka se je lansko leto zgodilo. Sirote pa, ar neso mogle dobiti voznička, so mogle pustiti drva ležati v šumi. Šumska uprava pa zdaj zahteva od m³ za vsaki den 1 dinar ležarine. Tak so mogle naše sirote najprle plačati za 1 m³ mehkih drv 80 din. i ar so ležala drva tam 3-4 mesce, ešče po 120—150 din. ležarine. Ar siromaki, to se zna ne morejo plačati, bodo mogli drva pustiti. Tak bi zgubili s tem 80 din. štere so mogli naprej za drva plačati, poleg toga pa ešče drva. Prosim gospoda ministra, da pride tem ljudem na pomoč, ar se jim zaistino godi velika krivica.

Mislim, da glavni vzrok omenjenih krivic leži najprle v tom, da je ne zadostno preskrbljeno za naše kraje z ustanovitvijem slovenskoga oddelka pri ministerstvu za šume i rudnike, šteri oddelek bi meo nadzorovati nakazovanje drv iz državnih šum v Sloveniji. (Jakob Vrečko: Ministrstvo za šume i rudnike štiti graščake.)

Drugi vzrok je to, da nemamo nikše kontrole, štera bi nadzorovala to državno gospodarstvo. Pitam gospoda ministra, zakaj so občinski odbori i agrarni odbori, zakaj mamo pokrajinske uprave? Potom teh oblasti bi se gospod minister mogo informirati od potreb i želj ljudstva, i bi lahko pozvedo, če je izvoz drv za ljudstvo potreben i hasnoviten ali ne. Merodajni gospodje vsikdar trdijo, da moramo naš izvoz povečavati. Dobro! Tudi jaz sem za to, da se povečá naš izvoz i da se s tem zdigne naša valuta ali izvoz more biti pameten i pravičen. Nikak pa je nej pameten, če se izvažá to, ka doma potrebujemo; krivičen pa je te, kda morajo siromaki drago plačuvati uvoženo blago, štero bi lahko doma zdaj kúpili. (Dr. Kulovec: Naopak svet!) Pa te slučaj je ravno pri pas.

Lehko bi se odpomoglo pomanjkanji drv v Prekmurji tudi s tem, da preskrbi ministrstvo za svoje uradnike, za vojsko, žandare i za državne nameščence poprek drva iz drugih državnih šum. Prekmurje nema zadosta šum za državne nameščence i zednim za lastne potrebe. (Dr. Kulovec: Auersperg i Windischgrätz mata zadosta šum.) Iz državnih gozdov naj bi se nabavilo toliko drv, da bodo zadostovala za vse državne uslužbence, pa jih ljudstvi potem ne bo nikdar zmenjkalo. Prosim, gospoda ministra, da to upošteva.

Gospodje, dovolite mi, da Vam tu navedem nekaj podatkov od šumske uprave v Murski Soboti, da bote vidili, kak se tam delijo drva i za kakše cene se delijo, kak se zanemarja zasajenje gozdov, kak se davajo vö paše itd. Mam tu dopis od tistoga človeka, ki je sam zvršavao nakazüvanje drv. (Dr. Kulovec: Ka pravi?) V tom dopisi se čte, da je dobo Nemeč Franc v Tešanovcih 9 m³ stavbenoga lesa za ednoga prašiča, Kūhar Josip 6 m³ stavbenoga lesa za ednoga prašiča; Gorčan Mihael 11 m³ za ednoga prašiča; Rituper Ivan 15 m³ za ednoga prašiča; (Dr. Kulovec: Kama so pa tej prašiči šli? Ali so šli tudi v blagajno?—Veselost.) Obal Josip 8 m³ drv za ednoga prašiča; Lak Josip iz Bogojine 30 m³ lesa za prašiča i silje. (Dr. Kulovec: Naturalno gospodarstvo!) Mesnica gospodov pri upravi gozdov je dobila 50 m³ drv, siromašno ljudstvo jih pa dobi komaj 1 m³. Nadalje je dobila vojna vdova Terezija Fürst 4 m³ mehkih drv, kubik meter po 137. 50 Din., bogataši pa trda drva po 125 Din. m³ Imena so navedena v pritožbi, štero bom meo čas izročiti g. ministri. (Jakob Vrečko: To je protekcija. — Dr. Kulovec: To je nej protekcija, nego korupcija!) Mlinar Kozic v Mlajtincih je n. pr. dobo 24 m³ veja po 10 Din. Terezija Beer v Lukašovcih, sirota pa 5 m³ veja po 30 Din. Črevljar gospodov pri šumskoj upravi pa za polovično ceno itd. Takših slučajov je ešče cela vrsta, ki zadosta jasno kažejo, kak gospodari šumska uprava v Murski Soboti, ki je odgovorna za te nepravilnosti i krivice.

NEDELA.

Tretja predpepelnična. Evang. sv. Lukača XVIII. 31—43. Jezuš naznani svojim vučnikom, ka ga v Jeruzalemi čaka trpljenje i smrt. Trpo i vmro je za nas, ar nas je ljübo. Življenje je dao za nas, tak nas je ljübo i nam je zapovedao, naj mi tudi tak delamo, življenje bi dužni bili dati včas ešče za svojega bližnjega i ne damo njemu kelkokrat niti kupice mrzle vode. O trda človeča srca!

Ljübezen do bližnjega.*)

I glej, kda je zdehno düšo, je ležalo njegovo telo 30 dni nepokopano — kak kakše živali: tisti, ki so herbali kralstvo, so meli telko dela z razdelitvov, da so se ne brigali za mrtvo telo.

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

„Gotovo bo tudi tebi bole po voli, če pridem do te vrednošče po poštenoj poti. (Eurota se nasmeje), kak pa da bi ga pograbo po nepoštenom tali.“

„Ja, dobiš ga kak ga ščeš, samo da ga friško dobiš, i da ga gvüšno dobiš!“

„Ne veš za najno pogodbo: Tvoja rodbina more priti k vrednošči i k česti ali pa bo konec tebi! V sramoti, v siromaštvu več ne smeš živeti!“

„O znam . . . znam; ne me potrebno spominjati vsaki den te strašne pogodbe“ pravi Fulvij i po celom teli drgeče od straha. „Le časa mi daj, pa bo vse dobro prišlo vö.“

„Ve ti ga pa davlem, šče preveč, da bo na konci ti minolo vse vüpanje. Ali zdai je prišeo den, da ti povem, što sem.“

„Ali si ne vören služabnik mojega oča, šteromi me je oča dao, da me brani i čuva?“

„Jez sem starejši brat tvojega oča, to je gospod, vert družine. Edno miseo, edno skrb sem imeo vse svoje dni, da pozdignem našo rodbino do tiste česti, s šterov jo je zavrgeo moj oča pö svojoj zapravlivosti i nemarnosti, mislo sem, da ma tvoj oča, moj brat, več zmožnosti za to, i zato sem njemu prepüsto svoje pravice s tem talom, da sem jaz tvoj čuvar i da te vzgojim po svoji želi. Ne veš, da sem te vsikdar včio tak, da ne gledaš na šker,

Tak je bilo v starij časaj. Dnesden mrtvoga tela ne pozabijo pokopati, celo jako hitro ga spravijo pod zemljo; na düšo pa pozabijo včas i kem vekša je herbija, tem hitrej. Trbe vživati, ka se je brez trüda pridobilo . . . Trbe, da deca hitro raznesejo, ka so stariši znabiti z žülavimi rökami vküp spravili . . . Trbe, da žena hitro poišče düggoga moža z blagom, štero je zapüsto prvi siromak — tista žena, štera je bila netolažлива, kda sö nesli moža iz hiše, štera je jezerokrat pravila: Tvoja, samo tvoja do smrti! štera je dala tudi na venec napisati: Nepozabnomi možu . . .

Ah, strašni smo ljudje. Ve ne pravim nikaj, ve znam, da Cerkev blagoslava tudi drugi zakon i tretjega i štrtoga, či trbe — Nego ta ljübezen do prvoga moža eli do prve žene, štera niti ednoga stopaja ne napravi za mrtvim v večnost — o — kakša je to ljübezen! . . . Istina, strašni smo ljudje v vsej časaj! Bratje egiptoskoga Jožefa so veselo jeli i pili i se razveselüvali v tistom časi, kda je on ležao zvezani v tistom znanom stüdenci na gori Dohtaim, prle kak je bio odani izmaelskim küpcem. Tak mi ljudje zdaj jemo i pijemo i smo dobre völe tu na zemli, v tom časi, kda düše našij dragij mrtvij ležijo v vicaj. Samo, prijatelji, pa je v tistom stüdenci, v šterom je ležao Jožef, ne bilo ognja — v vicaj pa je ogenj, ogenj!

O, eli je to ne nesmlenost? Kde je ostala ljübezen naša? Kde je vmrla? Što jo je vmoro? Naš grdi, sebični, brezverni materijalizem jo je vmoro! Vmoro jo je tam, kda bi mogla prav posebno živeti, vmoro jo je v srcaj prijatelov, zakoncov, starišov celo dece . . . Stariši eli mislijo stariši na svojo vmrlo deco z djanskov ljübeznijov? S tistov, štera moli za njihove düše, štera svestva prejema i je za nje dartüje, štera hodi k sv. meši za nje i njim naklada odpüstke i druga dobra dela? Ne pravim: vnogi stariši so ešče krščanski i delajo tak. Vnogi pa ne! vnogi ne! Nikaj njim je ne, pozabiti lastnivo krv, püstiti jo trpeti, goreti . . . On eli menka vera eli ljübezen eli pa znabiti celo — oboje? . . .

Glasi.

Slovenska Krajina.

Bogojina. Zavüpnü sestanek so meli premionü tjezen pristaši kmečke zveze pri nas i na njem se je sklenolo, ka de na sprotoletje društveni dom zidala stranka. Potom so se volitve vršile. Novi odbor je odebrani etak: Predsednik: Štefan Horvat, podpredsednik: Jožef Smej, tajnik: Štefan Hajdinjak, blagajnik Jožef Elijaš. Odborniki: Jožef Kardinar, Jožef Časar, Jožef Horvat, Jožef Puhan, Štefan Küzma, Janoš Perša, Jožef Šömen, Štefan Smej. Po volitvaj se je Štefan Horvat, kak predsednik lepo zahvalo za odebiranje ino povdarjao, ka de delao nej samo za društveni dom, liki de organizirao našo stranko, kak de najbolje mogöči.

Radikalna nesramnost. Neštetni naši vučitelje, ki so na Madjarskom zvršili učiteljišče a iz jugoslovenskih jezikov ešče ne napravili izpita i ne prišli zavolotoga do službe, so se obrnoli

pomočke, temveč na to, da se doseže veliki namen.“

Začüdeno i skrbno je poslüšao Fulvij i skoro se je sramüvao, kda je čüo tak odkrito gučati svojega strica. Pa ga pogleda stari stric i njemu pravi ostro:

„Ve dobro znaš po šteroj poti se je ždrüžilo razdeljeno verstvo v tvojoj roki!“

Fulvija žuč polije ob tej reči, obraz si pokrije z rokami i na ves glas prasi: „Henjaj, henjaj, iEvrota. Nikdar me dale ne mantraj z takšimi spomiai!“

Starec je pa tudi pri tej rečej östao mrzeo i miren, kak led. „Naj ti vendar povem na kratko: Što se ne boji lepe, vesele (bodočnosti) prihodnosti, do štere se da priti samo po krivičnoj poti, toga ne sme strašiti krvična preteklost (minolost), ki je bila podlaga (fundament) bolši prihodnosti, ve bo prihodnost tudi postala preteklost, (minolost).“

Le dobro se drži najne pogodbe. Tebi je dala natura velko prekanjenost i sebičnost; mene pa je včünila drznoga, da si vüpan vse činiti — to bo pa že kaj valalo Nama obema je sojen ednaki konec: öba bova ali na enkrat bogata ali pa mrtva!

Fulvij je v svojem srcaj preklinjao den, šteri ga je pripelao v Rim, den, kda je skleno zvezo s svojim nesmlenim zapovedalcom, na šteroga je bio s skrivnimi zvezami navezan i šteri ga je meo popolnoma v svojoj oblasti, kak vuk ovco. Te den se je Fulvij s težkim srcom podao k počitki.

* * *

na radikalno stranko i potom nje zahtevali sprejem. Nepremišljenst teh mladih ljudi je tak daleč šla, da so z brzojavkov zahtevali službo i v toj se protili, da se spuntajo, če se ne sprejmejo v službo, kak se je narod spuntao l. 1920. pri razgraničenju i ka prej raj merjejo pod mečom kak od glada. Te nesramni nastöp je radikalna stranka podpirala. Tak čüjemo, da se proti tem vučitelom bo vršila preiskava, ka se dožene, što je nahujskao te mlade nepremišljene ljudi za to protidržavno brzojavko.

Da bi se gimnazija v M. Soboti zaprla, kak se trosijo glasi tu i tam, ne odgovarja istini. Poslanec Klekl so na ministerstvu prosvete ravno nasprotno zvedili.

Pomožni vučitelje se bodo z službe püstiti: na njihovo mesto pridejo vučitelje, ki majo maturo, čeravno so na Medjarskom zvršili vučiteljišče. Naše domačine, ki so vučiteljišče na Vogrskom zvršili, öpominamo, naj prosijo službo, če je nemajo i naj v prošnji navedejo, da so pripravni izpit napraviti iz slovenščine (srbo horvaščine). Lehko se prosi termin dve leti za te izpit. Uradniškoga zakona 12. člen pove vse, ka morajo tej vučitelje k svojoj prošnji vložiti. Tej vučitelje bodo tečas, dokeč ne na pravijo izpita iz slovenščine (srbo horvaščine) samo pogodbeni vučitelje, plače bodo meli takše kak vsi drugi. Stalni postanejo samo po nareju nom izpiti. To na znanje vsem onim, ki majo maturo, a iz slovenščine izpita ešče neso položili.

Potni listi na Vogrsko do za kratek čas samo eden vizum potrebüvali na šest mesecov. Odredba leži že pri ministerstvu zvünesnjih zadev.

Blagoslavljanje zvonov na Tišini. Dnes tjezen se je vršila velika slavnost na Tišini. Blagoslovili so se trije novi brunčeni zvon, med šterimi te najveksi vaga deset i pol metrov. Zvonovje so en tjezen pred posvečüvanjom pri pelani z Maribora i v najlepšoj procesiji sprejavani od broda k cerkvi. Dnes tjezen öširno popišeemo veselje tišinske fare.

Rekrutje iz Žižkov. Horvat Matjaš, Köštric Franc, Lonc Matjaš, Hozjan Matjaš, Godina Janoš se srčno poslavljajo od svojega rojstnoga kraja, od svojih dragih domačih i svojih dühovnikov.

Na Martinišče se sme po celoj našoj državi pobirati. Na prošnju narodnoga poslanca Jožefa Klekl je to dovolilo ministerstvo znotrašnjih del. Gda to naznamo, se iz celoga srca žahvalimo dr. Janki Lokari, bivšemu ravnateljü sobočke gimnazije i zdajšnjemu inšpektori pri ministerstvu prosvete, ki nam je poskrbo priporočilo ministerstva prosvete za notrašnje ministerstvo, ka se je dovolilo nabiranje.

Na Martinišče so darüvali v dinaraj: Škulj Karol, nar. poslanec, 100; na gostüvanju Sobočan Štefana i Markoja Bare pri Sobočan Štefani v Gomilicah so nabrali starišina, družban i pozvačin 38; v Beltincih na gostüvanju Šteiner Štefana pri Šteiner Martini nabrala starišina Filip Ivan i družban Horvat Janoš 40, na gostüvanju pri Vagner Trezi na Sr. Bistrici nabrala Vuško Ivan i Horvat Ivan 25, na gostüvanju Kelenc Kate (Pršove) v V. Polani se je nabralo 50:50; na gostüvanju pri Kreslin Ani na D. Bistrici nabrala Kreslin Štefan i Lebar Andraš 25, Din. — Bog platil O le naprej!

Ništerni, ki to štejo, bi že radi znali, ka se je zgodilo z našim Torkvatom. Kda je bežao po sosednjü folašaj, se njemu je pripetilo, da je dospeo na stare, spodrejte stube, štere so držale v spodanjö katakombo. Posvet je držao pred sebov i brez pameti leto naprej, misleč samo na pogodbo, štera njemu je kazala pot v dalino, — ali v ednom hipi se vdere zemla i se zrüši s Torkvatom vred v strašno globočino tak da se je Torkvat odspodi najšeo ves omamlen; včasi nato se je vtugno, kak mrtev.

Kda pa je malo k sebi prišeo, je niti ne znao, kda leži; vstao i šlatao okoli sebe, na koj se spomni, kda je. Pri sebi je meo nekaj sveč gobo i kamen; kreše ogenj i si prižge svečo i ar se je med tem časom, telko oddaljio stubam, da jij je več ne vido (spominjao se jij je pa tudi ne), se je škalio naprej v globočino.

V začetki si je mislo, do bo prle prišeo do kraja, kak se pride vö na svetlo, kak bodo zgorele vse sveče i prle kak popolnoma onemore; hodo je se pa t, vöro za vörov, edna sveča njemu je zgorela za drugo, — i rešilnoga izhoda je šče itak ne mogoö naji. Zdaj ga je začelo skrbeti posebno, ar je postao jako slab, onemogeo; od jütra sem, naime, šče ne jo nikaj. Hodo je od gröba do gröba i šteo napise, kda ga je pa moč bole i bole zapüščala, skrb i strah pa sta ga bole i bole težila i njemu je vgasnolo vsako vüpanje, so ga začeli obdajati resni občütki, kda je šteo na grobaj „počivaj v miri“ ali „spi v Kristuži.“

Tu pod tem kamenjom ležijo tela, ki jij je sv. Maticerkev položila k večnomi počitki i čakajo na glas angelskij trompel, da jij zbüdi

Vsem na znanje. Nabiralne pole i knjige za nabiranje na Martinišče so se že po ništerni faraj razdelile, po drugij se bodo pa naskori. Pri tom nabiranju pa že zdaj opominamo vsakoga, da se ne da vkaniti od kakših sleparov. Pri takšni deli se rado pripeti, ka pride kakši možki ali ženska i pravi: Jaz pobiram za Martinišče, dajte mi kaj! Či ga ne poznate, ga najprle pitajte, či ma kakšo pravico za to, štero vam more meti naštampano nabiralno polo, na šteroj je štemplin Martinišča gori. Či toga nema, je slepar. Nikaj njemi ne dajte, nego naznanite ga žandarom. Či je pa človek z vaše občine i poznate, te njemi že lejko bole zavupate. Zavolo reda i pravice, de pa li tak najbolje, ka samo tisti smejo pobirati, šteri so od glavnoga odbora za to v vsakoj občini določeni. Glavni nabirateo v občini, tisti najpre, ki bo meo knjigo i bo jemao nabrane peneze od vseh drugih nabiratelov v občini, more tudi na to paziti, da se ne bodo dogajale kakše sleparije. On itak more poznati vse svoje nabiratele v občini.

Več naših dragih naročnikov i naročnic se je oženilo te fanjšček. Radi bi je ime-noma objavili, a ne moremo, ar bi te mogli plačati po dobroti radikalne stranke takso, zato tem potom poprek vsem želemo blaženi mir i puno božega blagoslova v hižnom zakoni i je zagotovimo, da smo za vse opravili več svetih meš. Bodite pozdravljeni vsi i blaženi vsi.

V Dolnji Lendavi se je oženo g. Dr. Tomšič Rihard sodnik, z gpdč. Jožankov Hadrovic. Zdavanje se je vršilo v farnoj cerkvi v navzočnosti velike vnožice ljudstva 23 februara.

Murski Črnci 18. februara je pri nas bio sestanek naše stranke. Nad poldrugo vžro trajajočem govori je opisao tajnik stranke Horvat Jožef program stranke i delovanje naših poslancov za naše ljudstvo i borbo za autonomijo Slovenije. Ustanovili smo tudi odbor Kmečke Zveze. Predsednik: Marič Mihal, podpredsednik: Serec Štefan, tajnik: Holcman Janoš blagajnik: Fogler Jožef; Odborniki: Vöröš Franc, Tudjan Štefan, Šandor Lajoš, Horvat Janoš. Dva slednjiva sta evangeličanca. (Dobro je tak kmečko ljudstvo, katoličanci i evangeličanci v vkupdržanji i pa v vašem delovanju je moč op. urednika)

Cankovska fara dobi sv. misijon, od 8 — do 16 marca bodo misijonari gosti lepe fare. Najvekšo zaslugo za to lepo delo majo gosp. plebanoš, Picova gospodična i pa Marijina družba, 26 deklet, štere so cele tjedne na deli. Bog vas živi deklet za vaše delo mo vam vsi hvaležni.

Občinska uprava. Dne 8. febr. smo razposlali drugo številko Občinske uprave. To številko smo poslali še vsem občinam i drugim uradom na vpogled kak prvo številko. Novi naročniki so žednim prejeli tudi prvo številko. Ar zavolo skromnih sredstev nemoremo vzdržati dvojne naklade, smo poslali tiste izvode prve številke, štere so nam bile vrnjene. Vsem prvim številkam so priložene položnice. Što je naročnik že plačao, naj položnice prihrani za prihodnjic. Tretjo številko bomo poslali samo tistim, ki bodo najkasneje do konca t. m. poslali naročnino. Vse druge pa nujno prosimo,

k večnomi življenji. V par vžraj sem tudi jaz lejko mrtev. Ali bodo tudi mene pobrale i položile pobožne roke k večnomi počitki? Tu, na toj mrzloj zemli bom obležao, tu v kmici bo razpadalo moje telo na falate i nišče ne bo znao za mene, nišče ne bo žalüvao za menov. Po letaj pa mogoče najdejo moje razmetane čonte i pripovedavali bodo, da so to čonte izdajavca i odpadnika sv. kat. vžre . . . i vž je bodo vrgli iz toga sv. kraja, vž na njive, da je odnese vžter.

I smrt se njemi je bližala, v glavi se njemi je vrtelo, srce njemi je bilo nemirno. Zadnja sreča njemi je zgorela že tak daleč, da je več ne mogoče držati v roki; položijo na kamen poleg sebe, da se še nikelko minot veseli iube svetlobe; ali od zgoraj cupne kaplica i njemi jo vgasne. Kak da bi si s svetlobov podugšao življenje, si poišče kamen i gobo i jo prižge na novo, da njemi šče za par minot razsveti kmicno okolico i da ga ne bo mantala pekla notranost. I gledao je, gledao v plamenček, šteri se je bole i bole vkup vlekeo . . . včasii vgasno samo par niti črnoga dima se je zdignolo navzgor i nato je nastala črna, strašna kmica!

Ali sem mrtev? Najbrž! Večna kmica me obdaja okrog i okrog. Za vsikdar sem ločen od živij, moja vüsta več ne bodo poslüşala glasov, oči ostanejo na večno slepe, ne bodo vidle lepe svetlobe. Okrog mene je vse tiho, okrog mene so — mrtveci.

Vendar šče je to ne smrt — za smrtjov pride nekaj drugoga!

Dale.

da nam prvi dve številki lista včasii i nepokvarjeni (nepočekane) vrnejo, da bomo novim naročnikom lahko postregli tudi s prvimi številkami. Gd naročate list ali če po položnici pošljete naročnino, napišite natančen naslov, posebno pošto. — Upravništvo. „Obč. uprave.“

Uradna naznanila.

Kazenski zakon (büntető törvény) stare Srbije se je raztegnio na celo našo državo, najpre to ga IX. i X. poglavje. Deveto poglavje govori od hüdodelstev proti domovini, vladari ustavi, deseto pa od hüdodelstev proti zakoni, oblasti i javnomi redi. Kaštige so grozovite. (Ur. List št. 12. 1924)

Politične drobnije.

„Szabadság“ i lumparija. Naš list je objavio dopis iz Goričkoga, v šterom prosijo ljubitelje naroda glavarstvo, naj omeji plesne zabave, ar se narod jako kvari. Vsaki pameten i poštenoga srca človek prizna, ka gorički rodoljubi majo prav, samo Hartner ne. On piše v 8. št. svojega lista, ka Goričanci naj li pijančivajo, če prej celi tjedan, ar je to bolše, kak pa čislo moliti i te paziti na žandare i je vmoriti na Bistrici. — Pa ravno te Hartner, ki napelava na lumparijo, se toži kelkokrat v svojem listi, ka nega dela, ka naše ljudstvo nema dela. Za koj de pa te pilo, če nekaj ne zasluži? Vž je tak na lumparijo i na krajo. Lepa morala, g. Hartner. Grda, nesramna laž je pa to, ka bi Bistričanci čakali na žandare z čislom i je potem morili. Ne g. Hartner. Nesrečni Bistričanci najpre i nešteri žandarje so g. Hartner, to delali, ka vi prepričate Goričancem: *pili so i zato je prišlo do vmorije*. To pa je dognano pri zaslišanji, ka vmoriti nišče ne meo namena, nego po nesreči je prišlo do morstva. Nedužnomi dajte mir, g. Hartner.

Država.

Velka železniška nesreča. Na alomaši Čulinac je terheški vlak iz Koprivnice z vsov silov zavozo med peči na stranski šinaj. 18 naklajenij vagonov se je prevrglo i blago se je prevrglo i je razsipalo. Tudi peči so jako poškodüvane. Škodo cenijo na 2-3 milione.

Tihinci v Zagrebi. Meseca januara je prišlo v Zagreb vse vkup 2193 tihincov iz vsej evropskih dežel i vsej delov sveta. Največ je prišlo Austrijcov, najpre 811. Večina tihincov je prišlo po trgovskih posljaj.

Tele s petimi nogami. V Mrakoraki v Vojvodini je skotila krava kmeta Boianda tele s petimi nogami. Peta noga je med prednjima dvema i se da gibati na vse kraje. Tele je inači močno i zdravo.

Za 20 jezero dinarov küpo lastivno ženo. Po 7 letnom vjetništvu v Rusiji se je povrno v svojo rojstno občino Bezdán trgovac Matjaš Lašič. Njegova žena je že pred leti dosegla, da so njoj moža oznanili za mrtvoga i se je včasii z nova dala zdati. Kda pa je čüla, da je prišeo prvi mož nazaj, je ne mogla več ostati pri drugom. Dogučala sta si s prvim možom, da bita pa vkup žvela. Drugomi je pa to ne bilo povoli, zato je šteo zabraniti. Nazadnje sta se oba moža pogodila i prvi mož Lašič je morao drugomi plačati 20 jezera dinarov, da njemi je prepüsto ženo.

Najstarejši duhovnik v Jugoslaviji vmro. V Dalmaciji je vmro kanonik g. Mate Pišta v starosti 95 let. Bio je najstarejši duhovnik i do zadnjega delaven. Pri vsej je bio prilüblen.

Brezposelnost v Zagrebi. V Zagrebi je okoli 10 jezera uradnikov i delavcov brez dela. Pred kratkim se pripeto dogodek, šteri svetib kaže siromaštvo i negvišnost, v šteroj živi delavstvo. V ljudsko kühnjo je vdrlo 35 lačnih delavcov i so tam pojeli vse jestvine, štere so bile pripravlene. Na to so mirno odišli. Vse novine pišejo od toga dogodka i povdarjajo, da urad za zavarüvanje delavcov ma 20 milijonov dinarov i minister za socijalno politiko je vse-edno ne šteo podpisati potrdila, da se lahko ponüca ta šuma.

Človek zbesno. Pred štirami tjedni je vjo besen pes kmeta Kekiča iz vesi Črno Vrelo pri Karlovcu. Mož se je za to ne brigao i je po trej tjednaj sam zbesno. Pripelali so ga v šp tao v Zagreb. Na njem opazüjemo ravno takša znamenja besnosti kak pri psovi. On na priliko laja kak pes i či vidi vodo, šče vse raztrgati i zgristi.

Svet.

Zanesliva kritika (sodba). Francuski listi pišejo: Dobro znani pariški slikar (malar) je narisao sliko, na šteroj je vpodobio sebe i svojo ženo. Sliko je šteo poslati v razstavo. Prle pa je pozvao v svojo delavnico svojega maloga sinaka i ga pitao, kak se njemi slika vidi. Mali, bister dečko ogledüje nekaj časa sliko, potom pa pravi: „Jako lepa je! Nego, očka, što pa je

gospa na slici?“ — „Ka“ — se začüdi malar — „ali svoje matere ne poznaš? To je mati!“ — „A, mamika?! Toda, očka, potom mi pa povej, zakaj si poleg mamike narisao i ga popunoma nepoznanoga moža? Što je te gospod?“

Velka vmrlivost na Nemškom. Kak se vidi v poročili štatističnoga urada, dosta več ljudi vmerje, kak se ji rodi. V prvom tjedni toga leta se je rodilo v Berlini 698 dece, vmrlo pa je 979 ljudi. Zadnji tjedan je vmrlo 1159 ljudi, rodilo se je pa samo 781 dece.

Kelko ljudi je vmrlo v zadnoj svetovnoj bojni? Po štatistiki prof Bogarta je spadnolo v zadnoj svetovnoj bojni 10.004.771 mož. Tomi šče moramo pridjati polovico od 5.893.600 vojakov, šteri so preminoli i je do 1919. ne prišeo od njih niški glas. To je vkup 12.996.571, šteri so spadnoli na bojnem poli. Tomi trbe dodati 6 milijonov ljudi, šteri so vmrli i. 1918 v španskom betegi. Poleg toga so Türki pomorili 4 milione Armejcov, Židovov, Sircov i Gokov. Tudi po drugih državaj pomrlo na milione ljudi. Či računamo vse vkup, pridemo na 30 milijonov ljudi, štere je pobrala bojna. — Največ so zgübili Rusi, za njimi Nemci.

Domača politika.

Kuluk i naša stranka. Naša stranka, kak je vse moči napnola, ka se kuluk ali gospočina ne zglasa, tak po zglasanji od strani radikalov dela z vsemi močmi na to, da se kem hitrej odpravi. Dosegla je zdaj to, ka je minister dao to le važno izjavo: *V Sloveniji nede kuluka i samo tam bo, gde de ga ljudstvo samo zahtevalo.*

Pogodbo z Italijov je radikalna vlada sprejela. Zgübili smo tak znova Slovenci i Horvatje svoje pristanišče. Od naše strani je govoro jako lepo dr. Hohnjec. Pravo je Pašiči, da bi mogo žalni venec položiti v Trsti na razdreti slovenski narodni dom, šteroga so zavezniki fašisti vničili, gda se je tu skoz pelao. Naša stranka je v znamenje žalosti, ka so naši Slovenci i horvacki bratje brez vseh pravic ostali v Italiji, pri toj žalostnoj pogodbi šla vž parlamenta.

Državni proračun se razpravljana prej. Radikalna većina ga je pri generalnom glasanji se zna da sprejela, naša stranka je glasala proti, ar za Slovenijo v njem ne preskrbljeno kak je ona želela. *Za potrebe našega kraja* so meli govor febr. 16, nar. poslanec Klekl, šteroga objavimo.

Odobrili so krivice radikali. Proti bivšemi ministri pravde, dr. Laza Markoviči so poslanci zdignoli tožbo, ka se je na račun države bogato. To je več govornikov posvedočilo z dokazi. Radikalna vlada i stranka pa osem demokratov je pa li nej izročilo ministra sodniji. Tak so odobrili radikali krajo.

Proračun v glavnom so radikali zglasali, zdaj se je prešlo na posebno razpravo. Naša stranka je proti glasala, ar je narod preveč obteršeni z dačami.

Svetovna politika.

Angleško. Vse druge krajine, štere so angleškij državi podvržene, so že dobile svojo autonomijo, samo Indija ne. Zdajšnja angleška vlada pa kaže precii nagnenja, da tudi Indiji da slobočine. Zato pa voditelje naroda pritiskavlejo, da naj Angleži z mirnov potjov pripoznajo autonomijo. Autonomija, kakšo majo angleške krajine je tak velka, da so skoro popunoma neodvisne od prave angleške države.

Francosko. Tam se že vrši veliko kotešeranje. Vse pa kaže, da je stranka, štera je doz daj mela vlado, ne na najbogšem. Či bi zmagała kakša mirolübnija stranka, bi si cela Evropa oddehnola. Dozdajšnja francoska politika je bila politika crožja, ki vodi do novih zapletajov i bojn. Nekaj se čüje praviti da ščeta Francoska pa Taljanska sklenoti zvezo.

Oglas.

Za rušte tesani les, za čakature, late i kumpe pa stojee borovje se dobi po

najfalejšoj

cenii pri BUKOVEC KALMANI, lesnom trgovci v Kobilji št. 42.

Resolucije

V. katoličanskoga shoda.

2. Država je obvezana, da zakonitim potom vpela i zdravle osnovne, meščanske i strokovne šole vseširoj tam, kde želejo stariši, či je zadosten broj šolarov.

3. Za izobrazbo zglednoga katoličanskoga učitelstva terjamo katoličanski vzgojni zavod, iz šteroga pridejo ne samo širokovno vučeni, nego tudi vtrjeni v veri i zvršavanji verskih dužnosti.

4. Obžalujemō, da je deo slovenskoga učitelstva zapušto versko osvedočenje svojega naroda i na neprijateljsko nastople proti tistim tovarišom, ki javno pokažejo svoje katoličansko mišljenje. Vučitelom iz „Slomškove zveze“ pa izražamo zahvalo i pripoznanje; slovensko katoličansko ljudstvo je z njimi.

III. Srednje** šole.

1. Poleg goripovedanih občnih načel terja katoličanski shod versko srednjo šolo.

2. Dokač pa takše državne šole nega, naj srednje šole ne davlejo samo znanosti za razum, nego tudi vzgojo za življenje po veri. Zato naj se veronavak vči na vseh srednjih školaj — tudi strokovnih — najmenje dve včri na tjeđen.

3. S pogledom na kulturno dužnost, štero ma Jugoslavija kakti most med vzhodnimi i zahodnimi državami i s pogledom na to, da ma poznanje grške i rimske zgodovine, njihove znanosti i umetnosti, njihovoga jezika za šolane ljudi i po nji za ves narod, velki pomen terjamo, da se obvarjejo gimnazije z latinskim i grškim jezikom.

IV. Od vzgoje srednje šolske mladine odzvuina šole.

1. Katoličanski shod opomina na škodo, štero trpi vzgoja srednješolske mladine odzvuina šole, tak v življenji po božih zapovidaj, kak tudi v napredtivanji znanja, zavolo pomenkanja stanūvanj. Zato naj se:

a) nastavi za dijake, šteri se vozijo po železnici v šolo, v vsakom varaši dnevno zavetišče, kde lahko dijaki s haskom porabijo čas, kda čakajo na vlak. V ta zavetišča naj se sprijmajo tudi tisti dijaki iz varaša, šteri doma nemajo priličnoga prostora za včenje.

b) Pomenkanje stanūvanj i vzgojni hasek terjajo, da se naj po vsej varašaj, kde so srednje šole, nastavijo zavodi, šteri bodo pod pametnim vodstvom skrbeli za napredek v znanji i poštenjaj njim zročene mladine. V tem pogledi priporaća katoličanski shod podpiranje društva „Pripravniki dom,“ šteri nameravle zozidati takši zavod za vučiteljišćnike. Že obstojeći zavodi se pa naj po mogočnosti razširijo.

2. Posebna skrb naj se obraća razširjavanji Marijinih družb za srednješolsko mladino.

3. Za spopunitev občnoga znanja i vzgoje se priporaća nastavljanje dijaških odsekov pri katoličanskih kulturnih društvaj, pri šterih je srednješolskoj mladini po šolskih predpisaj dovoljeno delati.

V. Za visokošolce.

Slovenski narod je osvedočen, da ma za njegov dušeni i tudi verstveni napredek veliki pomen vseučilišće,*** lastivno kulturno ognjišće. Zna pa tudi za svojo dužnost, da pomaga pri tom, ka se vzgoji zadosten broj šolanih ljudi, šteri bodo prvovrstne moći v znanji za svoj stan i do živeli kakti vzgledni poštenjaki. Zato priporaća katoličanski shod nastavitv društva, štero bi moglo kem prle dati zozidati v Ljubljani vseučilišćni dom, kde bi meli visokošolci prilična stanūvanja i tudi druga sredstva, štera so njim potrebna, da se kem bole zevčijo i vzgojijo.

VI. Društvo „Krščanska šola.“

Katoličanski shod pozavla vse jugoslovanške katoličane, da stopijo v društvo „Krščanska šola.“

C. Resolucije socialnoga odseka*1)

I. Od socialnih struj.

1. Čiravno mora človek krotiti poželenje po prevelkih dobrotaj bogastva, vendar ne smemo pozabiti, da je človeki toti potrebna zadovolnost z malim, potrebno pa tudi to malo, sčim naj bo zadovoljen.

* „Slomškova zveza“ je društvo vučitelov katoličanskoga mišljenja.

** Srednje šole so gimnazija, realka, vučiteljišće itd.

*** Vseučilišće je najvišija šola, kde se včijo za zdravnike, birove, fiškališe, inženere, duhovnike itd.

*1) Socialni odsek je meo dužnost določiti načine, kak se naj po krščanskih navukaj stvorijo bogše razmere v človečoj družbi, štera je dnesden jako betežna. To ščejo tudi liberalci i socialni demokratje, samo ka vsaki na svoj poseben način. Privrženci šteroga izmed tej navukov na kelko ščejo te navuke širiti, se zovejo socialne struje.

Gospodarstvo.

Na koj nam je pri dojenji krav posebno gledati?

Glavno pri dojenji je čistoća. Pred dojenjom si moremo roke oprati. Tudi vūmen naj se vsikdar opere z mlačnov vodovi do sūhoga obriše z mehkov capov; mrzla voda škodi.

Pravilno se doji tak, da se vzeme cecek v prgišćo i ga stiska i nikdar za njega ne vleče. Stiska se posebno s palcom i kazalcem pri vūmeni i niže pa menje. To stiskanje dela kravi prijeten občutek, i je dostakrat zrok, da rada krava pūšća mleko. Pravilno je tudi, da se stiska naednok desni cecek prvoga dela vūmena i levi cecek zadnjega dela i zatem pa na opak. To dojenje je navskriž, pri šterom se oba dela vūmena naednok stiskavata i dražita, da mleko hitro doteka.

Če postane krava pri dojenji nemirna, se njoj da jako dobra krma, ali se pa postavi moćen človek k glavi i jo prav trdno drži. Neštetni denejo kravi, štera nešće pūstiti mleka, mokro capo ali vreće na hrbet. To pomiri živce i krava se pūsti rada dojiti. Če je pa krava le preveć nemirna, naj se njoj zdigne sprednja noga na onoj strani, na šteroj se doji.

Mleko se mora taki odnesti iz štale, ar ma lastnost, da se taki navleče dūha po štaoskom gnoji.

Glavno pri dojenji pa je, ešće ednok povedano, snaga ino snaga.

Cene silja doma.

Pšenica	100 kg.	K. 1000—1200—
Žito	" "	" 1000—
Ječmen	" "	" 900—
Oves	" "	" 900—
Kukorica	" "	" 1000—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K. 100—
Teletina	" "	" 120—
Svinjsko meso	" "	" 100—
Mast	" "	" 180—
Slanina	" "	" 160—

Zagrebečka borza

dne 27. februara 1924

Amerikanski dolar 1 dolar	K 300—
Austrijska krona 100 K	K —44
Čeho-Slov. krona 1 K	K 9 20
20 kronski zlat	K 1200—
Francoski franc 1 frank	K 14 40
Madjar. K 100 (nova em.)	K —70
Švic. fran. 1 fr.	K 55 50
Talijanske lire 1 lira	K 13 40

Zürich:

Dinar 100 Din. Šv. frcs 7 20

Pošta.

I. Golob. Bogojina. Za Johana i Ano Siks je dovoljeno dopotūvanje v našo državu. Dovoljenje stoji v Beči na generalnom konzulatu pod številkov 744 od 22. maj. 1923. Gomboc I. Večeslavci 141. Naznanite glavarstvi z občinskim potrdilom, ka ste rera nikdar prle tudi ne dali zmetati. To odloči v toj zadevi. Zelko Janoš Pečarovci. Dopoljite nam odgovor oblasti na vašo prošnju i potrdilo občine. Te mo dale zvedavali. V Beograd pišite. Trojan Štefan Šilinci. Zdej de oblast pali jemala prošnje za potūvanje v Ameriko. Vložite svojo. Čentibski. Zemlja vam ide, falotom ni krajcara ne dajte, ar nemajo juša pobirati. Preininger. Melinci. Minister da barake, če so ešće državni. To se pozve. Če jih nega, se zna, da vam jih ne more dati. Žilavec I. Tropovci. Pole za „Martinišće“ prosite od vlć. g. Bašša Ivana pleb. ali v Veržeji. Najbolše bo, če se pri Vašem g. pleb. zglasite i potom njih prosite. Kolmanko. Korovci Ognjegisno društvo je darūvalo petdeset dinarov na Martinišće. Pòmota je v štampariji, mi mamō 50 zabeleženo, i smo teliko tudi dobili.

Bathori Trezika Kūpšinci. Prošnja je prekdana na vojno ministerstvo i se bo pravočasno rešila. Pet mesecov mora prle obslūžiti, te se pūsti. Luthar I. M. Sobota. Peneze dobili. Hvala. I. Geder. Vančaves. Redno Vam damo vse pošiljati. Pozvedite na pošti, gda prido ta i nas obavestite. Župan Kobilje. Vložili smo prošnju na ministerstvo za volo senja.

Mali Oglasi

Oda se: 2 postelji i 2 omara hrastovoga lesa, popolnoma novo še ne rabljeno, po ugodnoj ceni. Pitati Murska Sobota zvezna ulica, tobaćna trafik.

V Dolnjem Lakoši, poleg dolnje
—: lendavskoga kolodvora je —
k odaji dobra zidana hiša i posestvo.
Pojasnila da Horvath Karel v Rogaševci.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plaća najbolje
dolarje in zlate peneze.

Na znanje.

Podpisana tvrdka naznanja poštuvanim, odjemalcom i potrošaćom, ka kak radensko ravnateljstvo, ravno tak tudi ona zavolo vekših stroškov pri proizvod

vode

je mogla te ceno podignoti od 15 februara, mao i to pri vsakom napunjavanji za pet par.

Z velikim poštuvanjom
Josip i Ivan Vogler
Petajnska Slatina.

CEPLENO TRSJE

za svaki grūnt pripravno i najbolše vrste se dobi po najnižoj ceni. Zglasite se pri
F. DOMANJKO Bućečovci.

Trgovinska hiža k odaji na Cankovi na najobračlivejšem mestu pri velikoj cesti, v šterom je že od duga leta mao trgovina z živećom, železom, kratkim blagom, z perotinov i z vertstvenim pridelki z dobrim dohodki i z dobrim obraćajom stoji. Velka

trgovinska hiža,

4 stanoanske sobe, kuhinja, kamra, velika feobana pivnica, zidani vertstveni hram, kakti štala, gūmlo, skladišće, svinški hlev i z pralnov kūbinjov, veliki sadovniak i ograćekom redno zagrajeno je za 400 jezera dinarov gotovi penez k odaji. Priseli se lahko 15 aprila l. l. Kūpci se naj zglasijo pri

KAROL VOGLER
na CANKOVI.

Podpirajte Novine!